

Чирко О.В.,
здобувач ступеня магістра,
Лойко В.В., д.е.н., доц.,
Київський університет імені Бориса Грінченка
М. Київ, Україна

ОБГРУНТУВАННЯ ЗАХОДІВ ПОКРАЩЕННЯ ФІНАНСОВОГО СТАНУ СУБ'ЄКТУ ПІДПРИЄМНИЦТВА

Розробка ефективних заходів покращення фінансового стану підприємства базується на результатах проведеного фінансового аналізу. Фінансовий аналіз є частиною загального аналізу господарської діяльності, що складається з двох взаємозалежних розділів: фінансового аналізу і виробничо-управлінського аналізу. Фінансовий аналіз, що ґрунтується на даних тільки бухгалтерської звітності, здобуває характер зовнішнього аналізу, тобто аналізу, проведеного за межами підприємства його зацікавленими контрагентами, власниками чи державними органами.

У фінансовому аналізі використовується широкий спектр видів, методів і прийомів: аналіз динаміки абсолютних та відносних показників або трендовий аналіз, структурний, структурно-динамічний, міжгосподарський аналіз; коефіцієнтний аналіз; факторний аналіз з використанням методів ланцюгових підстановок, інтегральний, кореляційний, регресійний і експоненціальний аналіз. Аналіз доцільно проводити за кілька співставних періодів, що надає можливість виявити тенденції зміни показників та зробити прогноз показника в майбутньому. Найбільш надійним інформативним джерелом для здійснення аналізу є звітність підприємства. В нових умовах господарювання дані для звітності формується та зберігаються за допомогою спеціального програмного забезпечення для персонального комп'ютера. Проте випадки знищення даних для формування звітності або даних самої звітності підприємства із-за попадання до комп'ютерних систем різних вірусів вимагають від

підприємства застосовувати заходи безпеки, а саме, дублювання даних в паперовому вигляді.

Внутрішній аналіз фінансового стану підприємства проводиться працівниками підприємства. Інформаційна база для його проведення включає будь-яку інформацію, яка є всередині підприємства та може бути корисною для прийняття управлінських рішень. Відповідно можливості аналізу є більш широкими. Проведення внутрішнього фінансового аналізу необхідно для задоволення власних потреб підприємства. Його метою є забезпечення надходження грошових коштів, розміщення власних і залучених джерел таким чином, щоб отримати максимальний прибуток і запобігти банкрутства. Результати внутрішнього фінансового аналізу використовуються для планування, контролю і прогнозування фінансового стану підприємства.

Зовнішній аналіз проводиться аналітиками – сторонніми для підприємства особами, які не мають доступу до внутрішньої інформаційної бази, а користуються тільки інформацією, яка є у звітності підприємства. Метою зовнішнього фінансового аналізу є прогнозування ступеня ризику вкладення інвестицій і рівня його доходності. Зовнішній аналіз менш деталізований і більш формалізований.

В результаті фінансового аналізу проводиться пошук резервів, які можуть бути використані для покращення фінансового стану підприємства [1]. До методів покращення фінансового стану підприємства можна віднести наступні: рефінансування дебіторської заборгованості, реструктуризація підприємства (продаж окремих структурних підрозділів), здача в лізинг основних засобів або приміщень, які в даний час не використовуються, розробка заходів щодо збільшення обсягів виробництва та продажу продукції підприємства, пошук нових споживачів продукції, розширення асортименту, впровадження інноваційних технологій для виробництва нової продукції, мобілізація невикористаних резервів.

Наявність та зростання розмірів дебіторської заборгованості є чинником, який погіршує фінансовий стан підприємства. Прискорити оборотність дебіторської заборгованості можна насамперед через її реструктуризацію або продаж спеціалізованим агентам, тобто через переуступку прав вимоги боргів. Реструктуризація дебіторської заборгованості може здійснюватися на основі приватних домовленостей підприємства із кредитором, на основі рішення суду або світової угоди в рамках судового розгляду. Найпоширенішою помилкою керівників кризових підприємств є їхнє небажання втрачати на дисконті при продажі боргів. У результаті згодом доводиться списувати на збитки всю суму дебіторської заборгованості як втрату від безнадійних боргів. В подальшій діяльності підприємства управління дебіторською заборгованістю припускає відбір покупців, якщо в підприємства є можливість вибору. Критерії відбору - платоспроможність контрагента й дотримання їм платіжної дисципліни.

Якщо фінансовий стан підприємства потребує більш радикальних засобів впливу для його покращення, то доцільно звернутися до зовнішніх фахівців. Це стосується таких заходів, як проведення реструктуризації, оновлення технології або впровадження інновацій, які потребують залучення інвестицій. Як показує практика не кожне підприємство може досягти бажаного стану, навіть за допомогою професійних консультантів, що пояснюється декількома можливими причинами. Основними причинами можуть бути: відсутність ринкового потенціалу або відсутність на підприємстві мотивованого кваліфікованого персоналу, реального власника або фінансового потенціалу.

Список використаних джерел

1. Лойко Д.М. Ефективність діяльності підприємств України з виробництва одягу /Лойко Д.М.// Economics, management, law: problems of establishing and transformation: Collection of scientific articles. - Al-Ghurair Printing & Publishing LLC, Dubai, UAE. 2016. - P.116-120.